



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 30 kwietnia 2007 r.

GI-DOLiS-024/484/07

Pani

Anna Fotyga

Minister Spraw Zagranicznych

zwracam się do Pani Minister z uprzejmą prośbą o podjęcie działań legislacyjnych w celu zmiany załączników nr 1, 2 i 3 do rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 28 sierpnia 2002 r. w sprawie udzielania przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej pomocy finansowej oraz trybu postępowania przy jej udzielaniu (Dz. U. Nr 151, poz. 1262) i dostosowanie treści zawartego w nich odpowiednio: „Wzoru wniosku o udzielenie przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej pomocy finansowej na pokrycie kosztów powrotu do Polski, za poręczeniem majątkowym”, „Wzoru wniosku o udzielenie przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej pomocy finansowej na pokrycie kosztów powrotu do Polski, bez poręczenia majątkowego” oraz „Wzoru wniosku o wyrażenie przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej zgody na pośredniczenie w przekazaniu pieniędzy na pokrycie kosztów powrotu do Polski” do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.).

Zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia w sprawie udzielania przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej pomocy finansowej oraz trybu postępowania przy jej udzielaniu,

osoba ubiegająca się o uzyskanie pomocy finansowej za poręczeniem majątkowym składa wniosek sporządzony według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia. Osoba ubiegająca się o uzyskanie pomocy finansowej bez poręczenia majątkowego składa zaś wniosek według wzoru zawartego w załączniku nr 2 do rozporządzenia (§ 4 ust. 2 rozporządzenia). Ponadto, konsul może wyrazić zgodę na wpłacenie, przez osobę lub instytucję wskazaną przez wnioskodawcę, na rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zagranicznych albo na rachunek bankowy lub do kasy polskiego urzędu konsularnego, przeznaczonej dla wnioskodawcy kwoty niezbędnej na pokrycie kosztów powrotu wnioskodawcy do Rzeczypospolitej Polskiej. Równowartość kwoty wpłaconej na zasadach, o których mowa powyżej, konsul, po uzyskaniu potwierdzenia wpłaty, wypłaca wnioskodawcy za potwierdzeniem odbioru, podpisanym przez wnioskodawcę na formularzu wniosku, którego wzór stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia (§ 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia).

Zamieszczona we wzorach powyższych wniosków klauzula zgody na przetwarzanie danych osobowych wnioskodawcy przez właściwy urząd konsularny i Ministra Spraw Zagranicznych dla celów – jak można przypuszczać – rozpatrywania przedmiotowych wniosków jest zbędna z punktu widzenia przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.). Należy bowiem zauważyć, iż dla zgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych wystarczającym jest spełnienie przez administratora danych jednej z przesłanek, które – w zależności od kategorii danych – określone zostały w art. 23 ust. 1 i art. 27 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Wymienione w tych artykułach przesłanki są równoprawne, co oznacza, iż każda z nich stanowić może samodzielnie podstawę czyniącą proces przetwarzania danych osobowych (określonego rodzaju) procesem legalnym. Zgoda osoby, której dane dotyczą, jest zatem zbędna w sytuacji legitymowania się przez ich administratora inną przesłanką legalizującą przetwarzanie danych. Podstawę przetwarzania przez konsula danych osobowych obywateli polskich wnioskujących o udzielenie im pomocy finansowej na pokrycie kosztów powrotu do Polski lub wyrażenie zgody na pośredniczenie w przekazaniu im pieniędzy na pokrycie takich kosztów stanowi przepis prawa, a mianowicie ustawa z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsułów Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. Nr 215, poz. 1823 z późn. zm.) oraz wydane na jej podstawie akty wykonawcze, w szczególności rozporządzenie w sprawie udzielania przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej pomocy finansowej oraz trybu postępowania przy jej udzielaniu. Obywatel polski występujący z przedmiotowym wnioskiem jest więc zobowiązany udostępnić konsulowi dane

osobowe w zakresie określonym w wyżej powołanych aktach prawnych, a jednocześnie ich przepisy uprawniają tak konsula, jak i Ministerstwo Spraw Zagranicznych do dysponowania nimi. Tym samym spełniona jest przesłanka legalności przetwarzania danych wskazana w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Zgoda wnioskodawcy na przetwarzanie dotyczących go danych osobowych, czyli przesłanka z art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy, jest zatem zbędna. Co więcej, zamieszczenie we wzorach wniosków klauzuli zgody na przetwarzanie jego danych osobowych wprowadza w błąd osobę mającą go podpisać co do możliwości odmowy jej wyrażenia. Zapis taki może również prowadzić do powstania wątpliwości, jak konsul powinien postąpić z wnioskiem osoby, która nie wyraziła zgody na przetwarzanie dotyczących jej danych osobowych.

Wobec powyższego zwracam się do Pani Minister z prośbą o podjęcie działań legislacyjnych w celu zmiany załączników nr 1, 2 i 3 do rozporządzenia w sprawie udzielania przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej pomocy finansowej oraz trybu postępowania przy jej udzielaniu poprzez usunięcie z ich treści klauzuli zgody na przetwarzanie danych osobowych wnioskodawcy oraz poinformowanie mnie o przedsięwziętych w tym zakresie czynnościach.